

Kennen en gekend worden

Bestuursleden van CCA-regio Gouda schrijven bij toerbeurt en column. Deze keer is Peter Slingerland aan het woord.

Schrijf maar eens een column. Dat blijkt nog niet zo eenvoudig. Neem je het laatste onderwerp uit het nieuws, waar iedereen het zijne al over gezegd heeft, of ga je voor iets persoonlijks?

'Maar wie schrijft er?', denkt u misschien. Daarom stel ik me eerst kort aan u voor. Ik ben Peter Slingerland, woonachtig in Bergambacht. Werkzaam bij een dienstverlener in de agrarische sector. Getrouwd en vader van 2 zoons. Sinds een aantal jaren bestuurslid bij het CCA. Voor enkelen een bekend persoon, maar voor velen waarschijnlijk een onbekende.

Dat brengt me bij het onderwerp: wanneer ben je bekend of onbekend? De meeste BN'ers kennen we waarschijnlijk wel. Of kennen we ze toch niet? We kennen vaak wel de grote daden of prestaties. Maar de persoon die er achter zit, wat diegene bezig houdt, wat zijn of haar werkelijke drijfveren zijn, wat er in hem of haar omgaat, weten we meestal niet.

In de agrarische sector kennen de meesten elkaar ook wel. Of moeten we daar ook constateren dat we elkaar dan toch eigenlijk niet kennen? We zijn zo gewend om onze eigen boontjes te doppen en hangen zeker de vuile was niet buiten. Hoe goed kennen we elkaar echt?

Nu de vakantie er weer op zit, de scholen weer begonnen zijn, gaat ons leven weer door op de plek waar we staan. Zo ook het werk van het CCA. In september hebben we de eerste jonge ondernemersavond weer georganiseerd na een lange tijd. Deze avond hebben we elkaar weer ontmoet, gezien en gesproken. We hebben elkaar beter leren kennen. Niet alleen het oppervlakkige kennen, maar vooral het werkelijke kennen. Het kennen zodat we voor elkaar tot betekenis mogen zijn, het kennen dat verbindt.

Maar bovenal dat we samen Hem mogen kennen en ons gekend weten door Hem. Want een betere 'Kennis' is er niet.

Hartelijke groet, Peter Slingerland